

2.2. Nærmere om baggrunden for lovforslaget

Med henblik på at kunne vurdere behovet for lovgivningsinitiativer på området, anmodede Justitsministeriet i efteråret 2006 Forsikring & Pension, FDM, det daværende Transport- og Energiministeriet (Vejdirektoratet) samt Rigspolitiet om at være behjælpelig med oplysninger om trafikuheld, der involverer større husdyr. Justitsministeriet anmodede endvidere Rigspolitiet om at følge området indtil udgangen af 1. halvår 2007.

Af de modtagne oplysninger fra Vejdirektoratet fremgår bl.a., at der samlet set i perioden 2001 til 2006 er registreret i alt 496 trafikulykker, hvor dyr har været involveret.

136 af disse ulykker har involveret løsgående heste, hvilket svarer til godt en fjerdedel af det samlede antal registrerede trafikuheld med dyr i perioden. 32 af disse ulykker har medført personskaade, mens der i 104 af ulykkerne alene har været materiel skade. 4 personer er blevet dræbt ved disse ulykker, mens 38 personer er kommet til skade.

Det fremgår af Rigspolitiets opgørelse over antallet af trafikulykker, der involverer større husdyr i perioden 1. januar 2007 til 30. juni 2007, at der i 1. halvår af 2007 har været 22 trafikuheld, der involverer større husdyr. 6 af disse ulykker har medført personskaade, mens der i 21 af ulykkerne har været materiel skade. 16 af de 22 trafikuheld i perioden har været uheld med løsgående heste. Dette svarer til knapt tre fjerdedele af det samlede antal trafikuheld med større husdyr.

Der er således i 1. halvår af 2007 i gennemsnit sket 2-3 trafikulykker med løsgående heste om måneden.

Der synes således på det seneste at have været en let stigende tendens i antallet af trafikuheld med løsgående heste.

En hest er ikke i sig selv et farligt dyr på samme måde som rovdyr som f.eks. en hund, men heste kan reagere meget voldsomt, når der opstår situationer, som dyret opfatter som truende. Hestens reaktion kan indebære en ikke ubetydelig risiko for skade på personer og ting. Da en hest endvidere er et stort dyr, vil de skader, der forvoldes, kunne være af væsentligt omfang. Trafikulykker, der involverer løsgående heste, har således ofte store menneskelige og økonomiske konsekvenser for de involverede personer.

Den gældende retstilstand er som anført under pkt. 2.1.1 ovenfor, at besidderen af en hest alene kan pålægges et erstatningsansvar for de skader, der forvoldes ved sammenstød med biler mv., hvis det kan bebrejdes vedkommende, at skaden er sket, dvs. hvis der er handlet forsætligt eller uagtsomt. Det kan f.eks.

være tilfældet, hvis en hest er sluppet løs på grund af mangelfuld indhegning.

Bevisførelsen om årsagerne til, at en hest er sluppet løs, kan i praksis ofte være vanskelig, og bilisten vil derfor ofte selv komme til at stå med de økonomiske konsekvenser af ulykken, selv om vedkommende er uden skyld i ulykken. Bilens ansvarsforsikring dækker ikke skader på bilen eller bilens fører, og har denne ikke tegnet kasko- eller ulykkesforsikring, og kan det ikke bevises, at besidderen af hesten har handlet ansvarspådragende, vil føreren kunne stå tilbage med en stor økonomisk byrde.

Ifølge oplysninger fra Forsikring & Pension har omkring 1 ud af 4 danske bilejere ikke tegnet en kaskoforsikring, der dækker skader på bilen. Dette indebærer, at omkring hver fjerde bilist ikke vil kunne opnå dækning for skader på bilen forvoldt ved sammenstød med en løsgående hest i trafikken. Forsikring og Pension har endvidere oplyst, at omkring 75 pct. af alle danskere har tegnet en ulykkesforsikring, der kan dække skader på bilens fører.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund, at det gældende objektive ansvar for personskaade forvoldt af løsgående heste bør udvides til også at omfatte personskaade, der forårsages ved sammenstød med biler. Justitsministeriet finder endvidere, at det foreslåede objektive ansvar også bør omfatte tingsskaade forvoldt af løsgående heste.

Det objektive ansvar for tingsskaade bør gælde generelt for alle skader, ligesom det objektive ansvar for personskaade. Der vil dermed i forhold til samme skadevoldende handling gælde samme ansvarsgrundlag for personskaade og tingsskaade. Dette forslag indebærer dermed en udvidelse af det objektive ansvar for tingsskaade i forhold til mark- og vejfredslovens bestemmelser.

Endvidere finder Justitsministeriet, at ejere af heste bør pålægges en pligt til at tegne ansvarsforsikring, der dækker det foreslåede objektive ansvar. En pligt til at forsikre sig mod objektivi ansvar gælder eksempelvis med hensyn til motorkøretøjsforsikring (færdselslovens § 105, stk. 1) for ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet, og hundeforsikring (hundelovens § 8, stk. 2) for besidderen af en hund.

Begrundelsen for en sådan forsikringspligt er for det første, at det herved sikres, at erstatningsudbetalingen til skadelidte ikke kommer til at afhænge af den erstatningsansvarliges betalingssevne. For det andet sikrer en sådan forsikringspligt også ejeren af hesten, der som følge af det objektive ansvar ikke ved at ud-